



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **MUDr. P.J.**
zastoupen Mgr. Alicí Jeziorskou, advokátkou sídlem 736 01 Havířov
– Město, Svornosti 86/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2019 č. j. MSK 109140/2018, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 25. 6. 2018 č. j. MMFM 76659/2018, o přestupku podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje

125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu), a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že z rozhodnutí není zcela zřejmé, jakými konkrétními podklady se správní orgány při vyvozování jejich závěrů a rozhodování řídily s tím, že ve spise tyto zcela chybí. Do spisu správní orgány nezaložily kompletní návod k použití měřice rychlosti RAMER 10C, šablonu měření, a ani pomůcku vyhodnocení záznamu ze zařízení. Chybí rovněž údaj o počasí v době měření. Z těchto důvodů faktickou rychlost vozidla nelze vůbec postavit najisto. Tvrzenou rychlostí 144 km/h nejel a skutkové závěry žalovaného jsou pouze spekulativní a nepřezkoumatelné. Z fragmentu návodu, který do spisu doložil a z pořízené fotografie jednoznačně vyplývá porušení návodu k obsluze. Tento rozpor ovšem žalovaný přešel bez povšimnutí a dopustil se argumentačních faulů. Co se týče jeho námitky ohledně překážky v anténním svazku radaru (vysoký násyp zarostlý křovisky a mokrou trávou), které by mohly zapříčinit rušení reflexe, o které žalovaný tvrdí, že ráz krajiny nezpůsobil žádnou reflexi, žalobce namítal, že v případě nastavení citlivosti 60 m je toto v rozporu s fyzikálními zákony, změřená rychlost neodpovídá realitě a vozidlo zachycené na snímku může být zcela jiné, než vozidlo měřené. Co se týče jeho námitky ohledně nesprávného nastavení citlivosti měřící jednotky, přičemž podle žalovaného jde o přípustné nastavení, žalovaný nesprávně argumentuje údajným jeho tvrzením, že mělo být deštivo a že citlivost byla nastavena adekvátně. Toto však dle žalobce není pravdou, neboť nikdy to netvrdil. Naopak poukazoval na to, že nepanovaly žádné extrémní podmínky, které by odůvodňovaly toto nastavení citlivosti. Citlivost měřící jednotky dle žalobce byla nesprávně nastavena a tím zvolen nesprávný dosah měření. Co se týče provedení kontroly přesnosti měření, není jasné, o jaké důkazy své závěry žalovaný opírá. Pouze opět spekuluje a nijak jeho námitky nevyvrací. Závěry ohledně měření, resp. i provedení kontroly přesnosti měření by měly být postaveny najisto, ne působit spekulativně, zejména pokud jde o objektivní stránku věci, kterou kontrola kalibrace apod. rozhodně je. Namítal, že nebylo nijak prokázáno, že kontroly přesnosti měření policisté provedli. Ani spis žádný takovýto důkaz neobsahuje, přestože toto namítal. Žalobce dále uvedl, že s celým návodem k obsluze nebyl seznámen. Ví pouze to, že každé měření je zahájeno, probíhá a je ukončeno s nějakým výsledkem. Netuší, zdali je dle návodu nutno kontrolu přesnosti měření provést před každým 3. nebo 17. měřením či pouze před měřením, které správní orgán dodatečně uzná za vhodné. Není mu tedy jasné, z čeho a proč tak dovozuje žalovaný. Zmínil, že opakovaně poukazuje na to, že policisté žádné kontroly měření přesnosti neprovedli, nedoložili, čímž rovněž porušili návod k obsluze a i z tohoto důvodu by naměřená rychlost za jejich jízdy neměla být brána vůbec v potaz. Správní orgán měl sám vést výslech svědka tak, aby odstranil veškeré pochybnosti, případně jej měl provést znovu či do spisu doložit písemná stanoviska či dokumenty, odborné posouzení apod.
3. Žalobce dále namítal, že žalovaný se dostatečně nevypořádal ani s argumentem využití institutu krajní nouze ze strany řidiče. Uvedl, že již při kontrole policistům sdělil, že jedná v krajní nouzi. Po výzvě k předložení dokladů policistovi dokonce sdělil, že je smutné, že takto jedná s lékařem při výkonu jeho povolání a podrobil se dechové zkoušce (s negativním výsledkem) a ostatním výzvám příslušníků. Toto nebylo ze strany svědka vyvráceno. Svědek si nepamatoval věc přesně. Žalobce poznamenal, že stejné skutečnosti uváděl již při svém prvotním výslechu ještě bez právního zastoupení dne 26. 2. 2018.

Policista mu po jeho oznámení tvrdil, že pouze dělá svoji práci a na místě nemůže nic řešit. V závěru žaloby žalobce bez bližší argumentace namítal, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s prokázáním materiálního aspektu údajného přestupku.

4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Vyslovil názor, že rychlost vozidla žalobce je bez důvodných pochybností prokázána snímkem z rychloměru, na kterém je uprostřed zachyceno celé vozidlo, včetně zcela čitelné registrační značky. Jde o jediné vozidlo na snímku nacházející se ve směru měření „odjezd“, není tedy zaměnitelné s druhým vozidlem na snímku, které jede ve směru opačném a které tudíž změřeno být nemohlo. Fotografie z rychloměru je již opatřena pomocnou šablonou (mřížkou) radarového svazku, která verifikuje správnost měření. Ověřovacím listem je prokázáno, že rychloměr byl metrologicky ověřen a je způsobilý k měření. Osvědčením je doloženo, že daný policista je oprávněn k ovládání rychloměru. Žádná skutečnost nenásvědčuje tomu, že by měření proběhlo nesprávně a že by naměřená rychlost neodpovídala skutečnosti. Dle žalovaného námitky žalobce nejsou způsobilé zpochybnit provedené důkazy. V písemném vyjádření k podkladům rozhodnutí žalobce pouze bez dalšího konstatoval, že rozporuje naměřenou rychlost a že uvedenou rychlostí nejel a že měření rychlosti bylo provedeno naprosto nesprávně a v rozporu s návodem k obsluze. Dále tvrdil, že byla špatně nastavena citlivost měřící jednotky, aniž by uvedl, z čeho tak usuzuje a v čem je nastavení špatné, konstatoval „reflexi“ (aniž tuto námitku jakkoli specifikoval), poukázal na přítomnost jiného vozidla v protisměru na snímku, namítal, že nebyla provedena kontrola přesnosti měření po výměně pneumatik či kol. Žalovaný poukázal na to, že žalobce začal vznášet námitky proti samotnému měření rychlosti poprvé až ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, poté, co se na místě samém nijak k věci nevyjádřil, a nevyjádřil se v tomto směru ani při jednom ze dvou ústních jednání, která předtím v řízení proběhla. V odvolání žalobce své námitky poněkud rozvedl, žalovaný se s nimi přezkoumatelně vypořádal a neshledal je důvodnými. Ve vztahu k námitce o jednání v krajní nouzi žalovaný uvedl, že na místě samém se žalobce do oznámení o přestupku nijak nevyjádřil. Teprve při prvním ústním jednání poprvé na svou obhajobu uvedl, a to jen velmi obecně, že jednal v krajní nouzi v souvislosti s povoláním lékaře, jednalo se o záchranu zdraví nezletilé osoby a danou situaci nešlo řešit jiným způsobem. Na otázku správního orgánu, proč tuto skutečnost nesdělil policii na místě, odpověděl, že policistovi řekl, že „je smutné, že takto jedná s lékařem při výkonu jeho povolání“, a to ihned poté, co mu policista sdělil, že přestupek nemůže řešit na místě, na což měl policista odpovědět, že pouze dělá svoji práci. Při druhém ústním jednání na otázku správního orgánu upřesnil, že je zubní lékař a součástí jeho povolání je řešení traumatologických postižení dutiny ústní. Dle žalovaného chování žalobce na místě samém zdaleka neodpovídalo tomu, že by jel k pacientovi, který je v ohrožení života. Z poznámky „je smutné, že už takto jednáte s lékařem při výkonu jeho povolání“, kterou žalobce podle jeho vlastního tvrzení pronesl na místě před policistou, v žádném případě dle žalovaného nevyplývá, že by žalobce spěchal k pacientovi, který je v ohrožení života. Navíc tuto poznámku měl říci teprve poté, co mu policista sdělil, že přestupek nelze řešit na místě. Rovněž z posloupnosti jednotlivých úkonů při silniční kontrole vyplývá, že žalobce nebyl v krajní nouzi, neboť namísto toho, aby ihned po zastavení policistům přímo a jednoznačně sdělil, že je lékař a jede k pacientovi, který je v ohrožení života, případně za tím účelem policisty přímo požádal o policejní doprovod služebním vozidlem vybaveným výstražným světelným a zvukovým zařízením, aby tak mohl k pacientovi dojet co nejrychleji bez ohrožení ostatních účastníků silničního

provozu, vyčkával, než policisté provedou výše uvedené úkony, poté pouze poznamenal, že je smutné, jak jednají s lékařem při výkonu povolání, poté dále čekal na to, až policisté vypíší oznámení o přestupku, a nakonec ani do tohoto oznámení neuvedl nic o jednání v krajní nouzi.

5. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
6. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti: dne 1. 1. 2018 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 1. 1. 2018 ve 14.00 hodin na silnici I/48, mimo obec Hukvaldy - Rychaltice, ve směru jízdy Frýdek – Místek, překročil žalobce jako řidič motorového vozidla Audi Q5, RZ X nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření 90 km/h. Byla mu naměřena rychlost vozidla měřičem rychlosti RAMER 10C 149 km/h, po odečtu odchylky 144 km/h. Řidič porušil ust. § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., a je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. V kolonce vyjádření řidiče se konstatuje, že řidič se odmítl vyjádřit a odmítl oznámení přestupku podepsat. Součástí spisu je záznam o přestupku včetně fotodokumentace s detailem registrační značky změřeného vozidla. Záznam o přestupku obsahuje údaje o místě měření silnice I/48, mimo obec, konkrétně v místě podle GPS 018°11'19.986"E, 49°38'50.874"N. V konkrétním místě byla rychlost stanovena na 90 km/h. Rychlost byla měřena radarem RAMER 10C, číslo snímku z měřiče 3273, režim měření automatizovaný, výrobní číslo měřiče 15/0238. Radarovým zařízením byla naměřena rychlost jízdy vozidla řízeného žalobcem 149 km/h. Měření proběhlo mimo obec Hukvaldy – Rychaltice. Součástí spisu je rovněž úřední záznam policisty pprap. T. P. ze dne 1. 1. 2018, v němž se konstatuje, že téhož dne vykonával dohled nad silničním provozem na silnici I/48 mimo obec Rychaltice, jako člen hlídky a řidič služebního vozidla v civilním provedení, společně s velitelem hlídky a obsluhou radaru pprap. Z. Prováděli měření rychlosti vozidel jedoucích ve směru od obce Příbor do Frýdku – Místku. Ve 14.00 hodin byla naměřena rychlost 149 km/h mimo obec Rychaltice osobnímu motorovému vozidlu Audi Q5, RZ X, v místě, kde je dovolena maximální rychlost 90 km/h. Vozidlo se pohybovalo od obce Příbor do Frýdku – Místku. Po odečtení odchylky měřicího zařízení výsledná rychlost činila 144 km/h. Měření bylo provedeno radarem RAMER 10C s archivací (číslo snímku 3273), umístěném ve vozidle Škoda Superb v civilním provedení. Výše uvedené vozidlo policisté po dojetí předepsaným způsobem zastavili. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Řidiči bylo sděleno, že přestupek nelze řešit v blokovém řízení. Proto policista sepsal oznámení o přestupku, řidič se odmítl vyjádřit a oznámení přestupku nepodepsal. Ve vozidle se řidič v době zastavení nenacházel sám. Ve spise je i ověřovací list č. 103/17 Autorizovaného metrologického střediska Ramet a.s. ze dne 16. 5. 2017 s platností do 15. 5. 2018 pro silniční radarový rychloměr RAMER 10C, výrobní číslo měřidla 15/0238, výrobce Ramet a.s. Kunovice, podle něhož rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze. Provedené zkoušky měřidla prokázaly, že předložený silniční rychloměr mu požadované metrologické vlastnosti. Ve spise je i osvědčení policisty M. Z., který prováděl měření, k obsluze měřicího zařízení RAMER 10C a výpis z evidenční karty řidiče.

8. Z protokolu o jednání před správním orgánem I. stupně dne 26. 2. 2018, u něhož správní orgán provedl důkaz listinami, a to kromě jiného záznamem o přestupku včetně fotodokumentace, ověřovacím listem, osvědčením, výpisem z karty řidiče, fotodokumentací a poté, co byl žalobce vyzván, aby se k předmětu řízení a k jednotlivým důkazům vyjádřil, plyne, že žalobce sdělil správnímu orgánu, že se nejedná o přestupek, neboť jednal v krajní nouzi v souvislosti s povoláním lékaře. Dále uvedl, že svým jednáním nikoho neohrozil ani neomezil, jednalo se o záchranu zdraví nezletilé osoby a danou situaci nešlo řešit jiným způsobem. Na otázku správního orgánu, proč tyto skutečnosti ohledně krajní nouze neuvedl policistům na místě, žalobce odpověděl: „tuto skutečnost jsem příslušníkovi Policie ČR na místě sdělil, ihned po tom, co tento tvrdil, že daný přestupek nemůže na místě řešit a na informaci, že je smutné, že takto jedná s lékařem při výkonu jeho povolání, uvedl, že pouze dělá svoji práci“. Na dotaz správního orgánu, zda navrhuje provedení dalších důkazů, žalobce odpověděl, že nemá návrhy na doplnění dokazování, prohlásil, že byl seznámen se spisovým materiálem, s podklady pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně nařídil další jednání, k němuž předvolal svědky policisty T. P. a M. Z. Žalobce u tohoto druhého jednání dne 19. 4. 2018 na otázku správního orgánu odpověděl, že je povoláním zubní lékař. Součástí jeho povolání je rovněž řešení traumatologických postižení dutiny ústní. Současně je mu zákonem uložena speciální povinnost konat a neposkytnutí první pomoci by mohlo mít trestně-právní dohru, a sdělil, že to je vše co momentálně chce k jeho povolání uvést. Svědek policista T. P. kromě jiného vypověděl, že žalobci vysvětlil, které ustanovení zákona porušil, následně vypsál oznámení o dopravním přestupku. Toto oznámení žalobce nepodepsal a nevyjádřil se. Na doplňující dotaz zmocněnkyně žalobce svědek uvedl, že si nepamatuje slovo od slova, které v rozhovoru s žalobcem zaznělo, ale vzpomíná si, že se jej žalobce tázal „jestli už takto dělají i lékaře“, na to svědek odpověděl, že si vybírat nemůže. Oznámení přestupku svědek žalobci přečetl. Žalobce je nečetl. O tom, že řidič spěchá nebo nemá čas, tak na tento detail si svědek nepamatuje, nicméně ze samotného rozhovoru a přístupu žalobce neměl svědek pocit, že by žalobce spěchal k nějaké akutní záležitosti. To, že řidič je lékař, si všiml z předložených dokladů, nikoli z toho, že by mu to sdělil sám řidič. To, že nespěchá, svědek dedukoval z dialogu, který mezi nimi probíhal. Svědek M. Z. kromě jiného uvedl, že ten den vykonával službu s kolegou P. ve služebním vozidle Škoda Superb se silničním radarovým rychloměrem na silnici I/48, mimo obec Rychaltice řešili s řidičem překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o 50 km/h a více. S řidičem přestupek řešil kolega svědek P. Svědek si pamatuje, že policista sepsal oznámení o dopravním přestupku vzhledem ke skutečnosti, že věc nebylo možné vyřešit na místě. Svědek s žalobcem nejednal. Zmocněnkyně žalobce u jednání k výpovědi svědka policisty P. poznamenala, že přesná formulace odpovědi řidiče na poučení zněla tak, že je smutné, že takto jednají s lékařem při výkonu jeho povolání. Po tomto jednání žalobce doručil správnímu orgánu písemné podání, v němž se jednak vyjadřoval k výpovědi svědků a uvedl také, že rozporuje naměřenou rychlost a tvrdí, že označenou rychlostí nejel. Samotné měření dle něho bylo provedeno naprosto nesprávně, v rozporu s návodem k obsluze radaru a dále uvedl: „mimo jiné byla špatně nastavena citlivost měřící jednotky, reflexe, přítomnost jiného vozidla v protisměru na měřícím snímku, neprovedena kontrola přesnosti měření po výměně pneumatik či kol“. To vše vylučuje správnost výsledku měření. Jednoznačně došlo ke zkreslení naměřené rychlosti.

9. Rozhodnutím Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 25. 6. 2018 č. j. MMFM 76659/2018 byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, kterého se měl úmyslně dopustit tím, že dne 1. 1. 2018 ve 14.00 hodin na silnici I/48, mimo obec Rychaltice, ve směru jízdy k obci Frýdek – Místek řídil motorové vozidlo Audi, RZ X a překročil nejvyšší dovolenou rychlost minimálně o 54 km/h, kdy Policií ČR byla zjištěna nejnižší prokazatelná rychlost vozidla 144 km/h. Tímto jednáním porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Za přestupek mu byl uložen správní trest, a to pokuta ve výši 6 500 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž kromě jiného uvedl, že z fotodokumentace pořízené silničním rychloměrem jednoznačně vyplývá, že v anténním svazku +10° od osy antény se nachází překážka, a to vysoký násyp (vyšší než měřená vozidla) zarostlý křovisky a mokrou travou. Bylo po dešti, počasí ze dne 1. 1. 2018 je snadno doložitelné. Konkrétně tuto větu z odvolání soud zmiňuje s ohledem na žalobní námitku žalobce, že žalovaný nesprávně argumentuje jeho údajným tvrzením, že mělo být deštivo a že citlivost byla nastavena adekvátně a že toto není pravdou, nic takového nikdy netvrdil, a že naopak poukazoval na to, že nepanovaly žádné extrémní podmínky, které by odůvodňovaly toto nastavení citlivosti. Na tomto místě soud konstatuje, že výhrady žalobce vůči správnímu orgánu v tomto směru jsou neopodstatněné, neboť z obsahu odvolání, jak bylo výše citováno, plyne, že žalobce skutečně uvedl, že bylo deštivo.
10. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně napadeným rozhodnutím potvrdil.
11. Ve vztahu k měření rychlosti vozidla žalobce rychloměrem RAMER 10C, výrobního čísla 15/0238 dne 1. 1. 2018 si soud vyžádal odborné vyjádření společnosti Ramet a.s. Kunovice, a to s ohledem na žalobní námitku žalobce, že při měření rychlosti vozidla nebylo postupováno v souladu s návodem k obsluze. Z vyjádření společnosti Ramet a.s. Kunovice bylo zjištěno, že zaslaný záznam o přestupku č. 3273 odpovídá použití silničního rychloměru RAMER 10C, výrobního čísla 15/0238 v souladu s jeho návodem. Pokud obsluha rychloměru potvrdí dodržení návodu k obsluze, nejsou ze strany společnosti pochybnosti o správnosti platnosti tohoto měření.
12. Podle ust. § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2.
13. Krajský soud shledává nedůvodnými námitky žalobce proti měření rychlosti. Dle názoru soudu shromážděné důkazy zcela jasně prokazují skutkový děj a bez důvodných pochybností z nich vyplývá přesvědčivý závěr o tom, že se přestupek stal a že se jej dopustil žalobce. Ve správním spisu je založeno oznámení o přestupku sepsané na místě při silniční kontrole, fotografie z měřícího zařízení, kopie ověřovacího listu předmětného měřícího zařízení vystaveného autorizovaným metrologickým střediskem. Ve správním spisu se nachází rovněž osvědčení prokazující, že policista, který prováděl obsluhu měřícího zařízení, byl oprávněn k jeho ovládání. Nelze přehlédnout ani to, že žalobce bezprostředně po zastavení hlídkou Policie ČR nezpochybňoval ani překročení maximální

dovolené rychlosti, ani správnost provedeního měření. Nedůvodné jsou i námitky žalobce ohledně použitého rychloměru. Za podstatné soud považuje, že měřicí zařízení bylo ověřeno metrologickým ústavem v souladu se zákonem o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 9/2013-35). Pro prokazování nejvyšší dovolené rychlosti je zcela dostačující, pokud spisový materiál obsahuje oznámení přestupku policie, záznam z měřicího zařízení a platný ověřovací list k měřicímu zařízení. Rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku žalobcem byl snímek pořízený rychloměrem, který obsahuje zcela zřetelnou fotografii zadní části motorového vozidla a fotografii detailu registrační značky vozidla, jakož i naměřenou rychlost a další údaje. Krajský soud v daných souvislostech odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 40/2017-32, který detailně popisuje průběh měření předmětným měřičem RAMER 10C. Krajský soud dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 83/2013-60, v němž Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, že „pokud byla rychlost vozidla stěžovatele rychloměrem zaznamenána, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze“. Z citovaného rozsudku č. j. 6 As 40/2017-32 vyplývá kromě jiného i průběh automatických korekcí měřicího přístroje RAMER 10C, a skutečnost, že probíhá ještě ověření výsledku měření a kontroluje se správnost měření a pokud by kontrola ukázala více než povolenou odchylku, bylo by měření přístrojem automaticky anulováno. Vše probíhá automaticky. Tento způsob automatického fungování, automatického ověřování a kontrol měření měřicím přístrojem stejného typu jako v této věci vyplývá podle výše uvedené judikatury z jeho návodu k obsluze. Provedení důkazů návodem k obsluze měřicího přístroje RAMER 10C by dle názoru soudu bylo nadbytečné. Krajský soud uzavírá, že za situace, kdy rychlost vozidla žalobce byla rychloměrem zaznamenána, musela být metoda měření v souladu s návodem k obsluze, což prokazuje i vyjádření společnosti RAMET a.s. Z výše uvedeného je tedy zjevné, že provedení měření bylo správné. Za popsání stavu bylo zcela nadbytečné provádět žalobcem navrhované důkazy. Důsledky nedodržení návodu měřicího zařízení RAMER 10C se zabýval Nejvyšší správní soud i v rozsudku 1 As 53/2017-42, kde mimo jiné uvedl, že „pokud není dodržen návod k obsluze“, rychlost vozidla měřicím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013 č. j. 3 As 82/2012-27). Současně Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení RAMER 10C. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016 č. j. 7 As 309/2015-51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný. Námitky, jež žalobce v průběhu správního řízení i řízení před soudem uplatňoval, nebyly způsobilé zpochybnit skutková zjištění, která byla základem pro rozhodnutí o přestupku. S jeho námitkami se správní orgány přiměřeným způsobem vypořádaly. V řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (viz rozsudek NSS č. j. 7 As 40/2016-40).

14. Krajský soud se zcela ztotožňuje rovněž se závěry správních orgánů o tom, že žalobce v krajní nouzi nejednal. Protože se krajský soud zcela ztotožňuje se závěry správních orgánů, v podrobnostech na odůvodnění jejich rozhodnutí v tomto rozsahu odkazuje. I soud zastává názor, že chování žalobce na místě samém zdaleka neodpovídalo tomu, že by jel k pacientovi, který je v ohrožení života. I soud zastává názor, že z poznámky žalobce, že „je smutné, že už takto policisté jednají s lékařem při výkonu jeho povolání“, kterou žalobce dle jeho vlastního vyjádření pronesl na místě před policistou, v žádném případě nevyplývá, že by žalobce spěchal k pacientovi, který je v ohrožení života. Ani do oznámení přestupku sepsaného na místě samém žalobce neuvedl nic o jednání v krajní nouzi. Žalobce se na místě samém do oznámení přestupku nijak nevyjádřil. Pominout nelze ani to, co uvádí žalovaný, že tuto poznámku navíc měl žalobce podle jeho vlastního vyjádření říci teprve poté, co mu policista sdělil, že přestupek nelze řešit na místě. Ani z posloupnosti jednotlivých úkonů při silniční kontrole neplyne, že by žalobce jednal v krajní nouzi. Shodně jako žalovaný i soud zastává názor, že naopak by bylo logické za dané situace, aby lékař, který jede za pacientem v ohrožení života policistům ihned po zastavení přímo a jednoznačně sdělil, že je lékař a jede k pacientovi, který je v ohrožení života, případně je požádal o policejní doprovod, aby mohl k pacientovi dojet co nejrychleji bez ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.
15. Nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce, uplatněnou v žalobě bez bližší argumentace, že se správní orgány dostatečně nevypořádaly s posouzením materiální stránky přestupku. Touto otázkou se správní orgán I. stupně zabýval na straně 6 rozhodnutí. Odůvodnění rozhodnutí je i v této části přezkoumatelné a zákonné. V podrobnostech soud odkazuje na závěry správního orgánu I. stupně, neboť je považuje za správné.
16. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené, krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.01.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje